

Perfect Days Film İncelemesi

– Umut Can Zan · 26 Mayıs 2026

“Sessiz hayatın huzurlu günleri” minvalinde ünlü bir söz vardır. Bu söz gürültüden, keşmekeşten ve insanların sebep olduğu acıdan uzaklaşmak gibi anlamlara gelir. Kâh bir ağacın gölgesinde tek başına yemek yerken, kâh kuşların fotoğrafını çekerken... Sessiz anların bol anlamlı görüntüleridir. İşte Perfect Days ve Hirayama bu anları gözler önüne serer.

Hirayama, Tokyo'da belli rutinleri olan bir tuvalet temizlikçisidir. Sabah işe gider, ibadet eder gibi çalışır. Akşam ise evine döner ve kitabını okur. Onun yaşantısında yarın düşüncesi, geçmiş pişmanlığı yoktur. Yalnızca şimdi vardır. Çünkü ona göre “şimdi, şimdidir.”

Hirayama'yı izlerken insan devamlı şunu düşünüyor “acaba aklımda daha görmediğim bir yarın fikriyle kaç günü mü kaçırdım?” Çünkü Hirayama olmamış şeyler üzerinde durup onları dert edinmez. O yüzden bir bakıma bizden daha uzun yaşamış olur.

Hirayama için tek önemli zaman vardır, o da şimdidir. Yeğeni ile konuşurken; geleceği geldiği zaman düşüneceklerini, şimdinin ise şimdi olduğunu söyler. Bir yere gidilmesi gerekiyorsa o zaman düşün. Bir kitap alacaksın alacağın zaman düşün. Film, Hirayama'nın çiçekler ve kitaplarla dolu yalnızlığında temelde hep aynı günü gösterir. Söyleyecek çok fazla sözü yoktur. O yüzden genelde susar, dinler. Modern bir dervişe benzer. Bazen analog kamerası ile fotoğraf çeker. O anı ölümsüzleştirir. Filmi izlerken bu sahneleri çok sevdim. Çünkü Hirayama yalnız fotoğraf çekmekle kalmıyor, o anı müşahede

de ediyor. Çoğu insan, fotoğrafı çeker ve önüne bakar. Fotoğrafı yalnız beğenir, ona tanık olmaz. Oysa Hirayama ikisini de yapar.

Rutinlerin sıkıcı, insanı körelten varlıklar olduğu söylenir. Fakat insan rutinlerinin değerini ancak rutinlerden çıkınca anlıyor. Ona tekrar ulaşmak, tekrar onun güvenli limanına varmak adına elinden geleni yapıyor. Çünkü rutinler, insana belli bir alanda özgürlük tanıyan yegâne durumlardır. Bildiğimiz ve kuralını bir bakıma bizim koyduğumuz oyunlardır onlar. Fakat tüm bu güzelliklerine rağmen insanda bir şeyleri körelttiği de aşikar. Mesela Hirayama'ya bakalım. Hirayama rutinlerine öylesine bağlıdır ki, sabah yatağını toplarken veya dişini fırçalarken dahi hep aynı sırayı gözetir. Ta ki, bilmediği bir duyguyu hissedene kadar. Aya ile tanıştıktan sonra yatağını katlaması, giyinmesi, dişini fırçalaması değişir. Oysaki Aya rutinini değiştirecek kadar ona dokunmamıştır. Yalnızca küçük bir an onun yatağını toplama biçimini, daha da önemlisi düşüncelerini değiştirir. Yönetmen Hirayama'nın düşüncelerini verirken genellikle ağaçlar ve çekilen fotoğrafları gösterir. Ancak rutinini değiştiren her an, gösterilen görüntüler değişir. Bu ilk önce Aya olur, sonra ise yeğeni. Hirayama aslında rutinleri baştan aşağı değiştirmeden, onlara küçük dokunuşlar yaparak da yaşanabileceğini terennüm eder.

Sessiz hayatın anlamlı günleri... İşte Perfect Days. Birbirini takip eden çoğunlukla aynı olan ancak insanın yaşadığı günler. Aynı yolun, her seferinde farklı bir zevkine varabileceğimizin güzel bir örneği.

24.05.2026

Umut Can Zan